

Yarı Anarşist

Enzo Martucci

Proudhon, Bakunin, Kropotkin, Réclus yarı anarşist değil, sosyalizm ve anarşi arasındaki bireycilik ve toplulukçuluk arasında bir uzlaşmanın temsilcileri.

Onların anarşisi Paolo Gille'yle, disiplinli anarşi, bireyin sınırlı özgürlüğünün artık otoriteye teslim edildiği, fakat onun tüm ihtiyaçlarının karşılanması için kendini topluma sunmak zorunda olduğu ve o tümü ile hemfikirde olmuş olur. Birkaç dünyada onlar devleti reddeder, fakat toplumu ilahlaştırır, Palante'nin eleştirisi gibi: ve onlar Malatesta tarafından onun -L'Anarchia kitabında önceden kroniklerin akıl hastanesinde hapsedilmesine dek Kropotkin tarafından «La conquista del pane» de önerilen, halka küçümseme ve genel çıkarımlara gitmek için en ağır yaptırımlar, gelecekteki uyumu ihlal edenlere karşı öneri sunarlar.

Bunun yerine, Stirner, anarşist olarak daha mantıklı. O kişinin kendinden başka hiç kimsenin üstün olmadığını bunun tek gerçeklik olduğuna inanmıştır. Bu sebeple akli ve dokunulmazlığı hakkında onu sınırlandırıp biçimlendirilen şeylerden kendini kurtararak, birey olarak kendinin tamamen farkında olmak ve egoizmini tatmin etmek ister.

Tanrı, ahlak, insanlık, toplum, ulus, devlet egoyu baskı altında tutan hayaletlerden başka bir şey değildir, çünkü bu onları yaratmak, saygı duymak ve hizmet etmek için. Fakat o onları hiçbir şeye koyduğunda, o esnada, bütün maddi ve manevi dayanaklardan arınmış olarak, onları yok edeceği zaman, başkaları ile işbirliği ya da onlara karşı mücadelede, ihtiyaçları, duyguları, farklı alanlarda geçerli olacağı ilgiye göre, istediği gibi yaşayacak.

Bireysel ittifaklar tarafından kıvama gelen bellum omnium contra omnes¹ olacak: fakat aynı zamanda her biricinin tüm yollarla kendini ifade ederken deneyebildiği doğal özgürlük olacak.

¹ bellum omnium contra omnes: herkesin herkese karşı savaşı

Posia

Enzo Martucci
Yarı Anarşist

<https://nihilistokuma.wordpress.com/2016/07/14/yari-anarsist/>

edu.wll.im